TAK VREDE
GENT

SHANTI

Maandelijkse nieuwsbrief voor levensvernieuwing en algemene broederschap
door vergelijkende studie van wijsbegeerte, godsdiensten, wetenschap en esoterie
JAAR 2022 - NUMMER 10 – OKTOBER 2022

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Hoofdzetel: Geuzenplein 8 te 1000 BRUSSEL

Doelstellingen van de Theosofische Vereniging:

1. **Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur**
2. **Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdiensten, wijsbegeerten en wetenschappen**
3. **Het onderzoeken van de onverklaarbare wetten die in de natuur besloten liggen en van de vermogens die in de mens sluimeren**

De vereniging is niet-sektarisch en bestaat uit zoekers naar inzicht. Haar eenheid berust niet op een gezamenlijk beleden geloof of wereldbeschouwing maar op een gezamenlijk streven naar waarheid.

Missie van de Theosophical Society (Adyar)

Het dienen van de mensheid door het ontwikkelen van een zich steeds verdiepend inzicht in, en verwerkelijking van de tijdloze wijsheid, spirituele zelfrealisatie en de eenheid van alle leven.

Activiteiten Tak Vrede: iedere maandag van de maand (behalve de 5de) van 19.30u tot 21.30u.
Deelname is gratis en volledig vrijblijvend.
Locatie: ***Kollekasteel, Groenestaakstraat 66-68 te 9030 Mariakerke***
Meer informatie: **https://ts-belgium.be**

03/10/2022: De Bron herontdekken: Licht op het Pad
10/10/2022: Studie: De Sleutel tot de Theosofie
17/10/2022: De Tijdloze Wijsheid
24/10/2022: Studie: De Sleutel tot de Theosofie

V.U. : Tak Vrede, p/a Geuzenplein 8, 1000 Brussel - Email: tak.vrede@ts-belgium.be

Bescherming persoonsgegevens: *Alle informatie over de Belgische wet bescherming van de persoonlijke levenssfeer van 8 december 1992 en de* AVG EU, te bekomen via email: info@ts-belgium.be

Of ze al geboren zijn of nog geboren moeten worden,
Moge ze allemaal gelukkig zijn.

Soetra van Liefdevolle vriendelijkheid (Metta Sutta)

Inhoud Shanti oktober 2022:	**Pagina**
Harmonie en Broederschap	**3**
Broederschap vandaag	**6**
EXTRA:	
Belgische Theosofische Vereniging	**10**
Belgische Theosofische Orde van Dienst	

Harmonie en Broederschap

Shikhar Agnihotri

Laten we, alvorens te trachten de wetenschap om harmonie en broederschap in ons leven tot werkelijkheid te maken, eerst ons begrip van deze twee woorden en hun gebruik in de theosofische literatuur opfrissen. Dit, omdat, zoals steeds het geval is, hetzelfde woord voor verschillende mensen verschillende betekenissen kan hebben. Ook proberen we te kijken hoe deze twee staten van Bewustzijn - en niet alleen de woorden - met elkaar in verband staan, de manier waarop de een de ander beïnvloedt, en hoe, wanneer de een wordt gerealiseerd de ander op natuurlijke wijze volgt.

Nemen we eerst "broederschap" of, om het eenvoudiger te maken, laten we het woord "broeder" nemen. Wat betekent het? Er kunnen vele betekenissen aan dit woord worden gegeven, op basis van de vooroordelen van een bepaalde cultuur. Het basisidee erachter is dat twee entiteiten een gemeenschappelijke oorsprong hebben. Dus, wanneer een groep 'een broederschap' wordt genoemd, betekent dit dat de entiteiten in de groep een gemeenschappelijke oorsprong hebben. Theosofie spreekt over Universele Broederschap, wat impliceert dat alles in het universum een gemeenschappelijke oorsprong heeft.

Dit was op zichzelf een van de meest revolutionaire ideeën van de 19e eeuw. Het impliceerde dat, afgezien van de verschillen tussen mensen op basis van huidskleur, godsdienst of nationaliteit, zelfs andere bewoners van de aarde zoals mineralen, planten en dieren allemaal leven en een gemeenschappelijke oorsprong hebben met de mens. Toch wordt de mens door het egoïsme en de zelfzuchtigheid van enkele denkers beschouwd als de hoogste schepping op deze planeet.

Laten we de andere konink- rijken van de natuur nu even buiten beschouwing laten en ons beperken tot de mens. Zal het ooit mogelijk zijn, dit broederlijke gevoel te realiseren, wanneer we alleen kijken naar het fysieke lichaam, de emoties en de gedachten van de andere persoon? Ik betwijfel het, omdat op basis van fysieke, emotionele of mentale uitdrukking, de normale perceptie, althans door een nietverlicht persoon is, dat zulke oneindig verschillende individuen onmogelijk dezelfde oorsprong kunnen hebben.

Het eerste wat we dus moeten begrijpen is dat dit broederlijke gevoel alleen tot ons kan doordringen wanneer we proberen te kijken naar iets dat dieper gaat dan alleen het lichaam (de kleur van de huid en het geslacht), de sympathieën en antipathieën, de denkprocessen - gezamenlijk de persoonlijkheid genoemd.

Het is pas wanneer we proberen te kijken naar de bron die deze persoonlijkheid draaiende houdt, de bron die gemeenschappelijk is voor allen - een veld voorbij de geest - dat we een glimp beginnen te zien van de broederschap waar de Theosofie over spreekt, die EENHEID VAN ALLE LEVEN is, en niet gelijkvormigheid van vorm of gedachten, of uniformiteit, zoals door velen onbegrepen wordt. Er is geen uniformiteit in de natuur. Zelfs twee bladeren aan dezelfde tak van een boom zijn niet gelijkvormig.

Maar wat belangrijker is om te beseffen, is dat dit kijken naar het diepere aspect in de ander niet mogelijk is, tenzij we het in onszelf hebben gezien. Dat is een eenvoudig, natuurlijk feit. Wat binnen is, is buiten - wij projecteren wat in ons is op het scherm buiten ons, dat de wereld wordt genoemd. Als ik een leugenaar ben, zal ik iedereen als een leugenaar beschouwen. Als ik egoïstisch ben, zal elke andere persoon egoïstisch lijken voor mij. Als ik denk dat ik een vonk van de Goddelijke Vlam ben, dan zal iedereen voor mij een vonk van de Goddelijke Vlam zijn.

Dus, tenzij er een dieper begrip is van onze ware aard, van onze oorsprong, zullen we niet in staat zijn om dat in de ander te zien, en tot dan zal de wereld hetzelfde blijven. Misschien is dat de reden waarom Confucius zei:

Om de wereld op orde te brengen, moeten we eerst de natie op orde brengen;

om de natie op orde te brengen, moeten we eerst de familie op orde brengen;

om de familie op orde te brengen, moeten we eerst ons persoonlijk leven cultiveren;

we moeten eerst ons hart op orde brengen.

En als we ons hart op orde hebben, is er harmonie van binnen. En wanneer er harmonie van binnen is, vindt die onvermijdelijk zijn uitdrukking in de vorm van liefde en mededogen in al onze relaties, wat niets anders is dan broederschap in de praktijk en het is niet beperkt tot alleen mensen, maar omvat het hele bestaan.

Evenzo, wanneer broederschap naar buiten wordt beoefend, is er geen angst, onzekerheid, afgunst, hebzucht, trots, of het gevoel van afgescheidenheid van binnen, wat betekent dat er harmonie van binnen is en deze cyclus van goedheid gaat door en versterkt zichzelf. We kunnen dus zeggen dat harmonie broederschap in potentiële vorm is en broederschap is harmonie in actie. Alvorens dus te trachten buiten te harmoniseren, moet innerlijke harmonie, althans tot op zekere hoogte, zo niet volmaakt, tot stand gebracht zijn.

Een belangrijke vraag is: hoe kan deze harmonie van binnen tot stand worden gebracht?

Daarvoor moeten we weten wat disharmonie is en wat de oorzaak ervan is. Normaal gezien gelooft men dat wanneer alles op een soepele manier verloopt, op een kalme manier, er harmonie is, en wanneer er verschillen of wrijvingen zijn, in welke vorm dan ook, er disharmonie is. Met andere woorden, men gelooft dat goed harmonie is en kwaad disharmonie. Deugd is harmonie en ondeugd is disharmonie. Juist is harmonie en verkeerd is disharmonie.

Het lijdt geen twijfel dat een onderscheid tussen de relatieve dualiteiten goed-kwaad, goed-fout, deugd-ondeugd noodzakelijk is op het pad van de evolutie, maar er komt een stadium waarin het de taak wordt van de reiziger om de wortel van de disharmonie te onderzoeken en de basis van dit onderscheid in twijfel te trekken. Al deze moeite moet worden gedaan om uit te vinden wat in werkelijkheid goed is en wat in feite kwaad is: is het de handeling zelf of iets diepers dan de handeling dat deze disharmonie schept? Licht op het Pad geeft duidelijk aan dat de wortel van alle kwaad het gevoel van afgescheidenheid is. Dit is niet slechts een filosofisch antwoord, een manier om de problemen in de wereld te ontwijken. In plaats daarvan beginnen steeds meer wetenschappelijke geesten dit te beseffen en een van hen, James Gustave Speth, een Amerikaanse adviseur op het gebied van klimaatverandering, zei:

> *Vroeger dacht ik dat de grootste milieuproblemen het verlies van biodiversiteit, de ineenstorting van ecosystemen en klimaatverandering waren. Ik dacht dat dertig jaar van goede wetenschap deze problemen kon oplossen. Ik had het mis. De grootste milieuproblemen zijn egoïsme, hebzucht en apathie, en om die aan te pakken hebben we een culturele en spirituele transformatie nodig. En wij wetenschappers weten niet hoe we dat moeten doen.*

Dit houdt in dat goed, deugdzaam, of juist, evenzeer bindt als kwaad, zondig, of onjuist, om de eenvoudige reden dat de disharmonie ligt in het gevoel van afgescheidenheid.

Op het moment dat wij onszelf als afgescheiden van de rest van het universum beschouwen, ontstaat er een centrum van activiteit, een centrum van "ik-heid", en onmiddellijk begint er een wisselwerking tussen dit centrum en de rest van het universum. Elke energie, mentaal, emotioneel of fysiek, die via dit centrum in het universum vrijkomt, zal disharmonie creëren en het universum zal op deze energie reageren, om te harmoniseren volgens de wet van harmonie, die vaak bekend staat als de wet van oorzaak en gevolg, de wet van karma, de wet van vergelding, enzovoort - de wet waarop het hele universum is gebaseerd - en de consequenties zullen door dat centrum onder ogen moeten worden gezien, of het nu plezier of pijn is.

Om dit met behulp van een metafoor te begrijpen: op het moment dat er iets in een plas water wordt gegooid, ontstaan er rimpelingen. Maakt het nu uit wat er in het water wordt gegooid om te bepalen of er rimpelingen zullen ontstaan? Ja, de grootte van het voorwerp doet er toe, doch enkel en alleen om de grootte van de rimpelingen te bepalen. Maakt het uit of we een diamant, of een stuk ijzer, zil-

ver, steen, steenkool of hout in het water gooien? Natuurlijk niet! Zolang energie wordt besteed door een afgescheiden centrum, zullen er rimpelingen zijn, zal er disharmonie zijn en het is even waar dat wanneer dit centrum van gevoel van afgescheidenheid verdwijnt, de actie zich niet meer bindt.

De oorzaak van disharmonie is dus niet de handeling zelf, maar de actor, de doener, het ik-zijn, het gevoel van afgescheidenheid, dat het tegendeel is van broederschap. We kunnen dus wel deugden verwerven, goede daden verrichten, maar dat alles zal niet voldoende zijn als dit gevoel van afgescheidenheid niet vermindert en geleidelijk wordt vervangen door liefde en mededogen voor allen.

Dit is wat ook wordt aangegeven in Aan de voeten van de Meester: wanneer er liefde is, komt al het andere en wanneer er geen liefde is, dan doet al het andere er niet toe. Een zeer effectieve manier om deze basis van egoïsme te ontwortelen en het zaad van liefde te zaaien. Voor mij de moeite waard om te delen is: stoppen met klagen en beginnen met alles in dankbaarheid te aanvaarden op dit pad van dienstbaarheid en opoffering. Dit, omdat alle persoonlijke klachten en persoonlijke ontevredenheid de vruchten zijn van de boom die dit egoïsme als wortel heeft.

Er zijn momenten in het leven dat we voelen dat ons onrecht wordt aangedaan, we voelen ons verraden. Dat is precies het moment om deze uitspraak in praktijk te brengen die, zoals H.P. Blavatsky zegt in “De Gulden Treden”, niets anders is dan "een moedig verdragen van persoonlijk onrecht".

Een ander aspect van harmonie komt tot uiting wanneer we in een team werken. Men kan van zichzelf denken dat men zeer amicaal en broederlijk is, doch de echte test vindt plaats wanneer men in een team of organisatie moet samenwerken, of dat nu een familie, een bedrijf, een regering of zelfs een spirituele organisatie is. Hoe meer gevoel voor persoonlijkheid, hoe meer disharmonie. Meningsverschillen zullen er altijd zijn over wat het beste is om te doen in het belang van de groep. Als de benadering liefde en broederschap is, dan zullen de meningsverschillen niet gezien worden als een bedreiging of tegenkanting; in plaats daarvan zal het worden gezien als een kans om te groeien, om onze broeder op een betere manier te begrijpen, waardoor de cirkel van onze liefde groter wordt. Blavatsky zegt in Praktisch Occultisme:

De upasaka moeten er bij hun studie voor zorgen verenigd te zijn als de vingers aan één hand.

Gij zult hun op het hart drukken dat wat één kwetst, ook de anderen moet kwetsen; en indien de blijdschap van de één geen weerklank vindt in de borsten van de anderen, dan zijn de vereiste voorwaarden afwezig, en is het nutteloos verder te gaan. . . .

Gezamenlijk moeten zij een toetsenbord vormen dat in al zijn onderdelen beantwoordt aan ... de aanraking van de Meester. Zo zal hun geest opengaan voor de harmonie van de Wijsheid... Zo zal Wijsheid voor altijd in hun hart worden geprent, en de harmonie van de wet zal nooit verbroken worden.

Vaak, zelfs wanneer we trachten goed te doen, iemand willen helpen of zaken harmonieus willen laten verlopen, eindigen we met het creëren van disharmonie. In Aan de voeten van de Meester wordt een belangrijke aanwijzing gegeven om zichzelf te testen wat voor benadering er van een aspirant wordt verwacht: liefde die de wil inspireert, wil die de wijsheid stuurt, wijsheid die in staat stelt te helpen.

Het hele doel van de drie aspecten van het theosofische leven, namelijk studie, meditatie en onbaatzuchtige dienstbaarheid, is het scheppen van een vruchtbare bodem waarin de bloem van harmonie kan bloeien en de vrucht van broederschap kan worden geproefd in zijn natuurlijke zoetheid. Zo kan de vallei tussen theorie en praktijk overbrugd worden.

The Theosophist mei 2019

Mr Shikhar Agnihotri is een Nationaal spreker van de Indische Sectie van de Theosophical Society. Hij gaf deze lezing tijdens de internationale Conventie in Adyar, op 3 januari 2019.

Broederschap vandaag

Tim Boyd

Het thema voor dit Russisch Nationaal Congres is diep – complex, maar ook heel eenvoudig. We komen samen om na te denken over het belang van de theosofische Broederschap en hoe we die in de wereld van vandaag kunnen opbouwen.

We moeten beginnen met de gedachte dat we bij toetreding tot de Theosophical Society (TS) vaak bepaalde verwachtingen hebben. Of het nu de TS is of onze andere relaties, we komen met een zekere behoefte in ons. Het is belangrijk voor ons om iets basaals te erkennen: lidmaatschap van de TS verandert ons niet - we veranderen onszelf. De invloed van de TS kan echter niet worden onderschat. In essentie kiezen we een omgeving waarin we proberen te groeien. We kiezen een omgeving… en dan reageren we op de invloed ervan.

Er zijn mensen voor wie de keuze van hun omgeving een slagveld is. Zij voelen dat oorlog en vechten hun behoefte is. Voor anderen is de omgeving die zij kiezen een grot, waar zij stil en in zichzelf gekeerd kunnen zijn. Door ervoor te kiezen ons te associëren met de TS, zijn leden en zijn lange traditie van wijze mensen, maken we de keuze om onszelf te plaatsen in de aanwezigheid van een Aloude Wijsheid. Wanneer we daarvoor openstaan en ons ervan bewust zijn, dan zal die onvermijdelijk invloed op ons hebben. Er is een uitdrukking die zegt dat we een paard naar water kunnen leiden, maar het niet kunnen doen drinken. Wij kunnen in de aanwezigheid van wijsheid zijn, maar onaangetast blijven als wij ons er niet van bewust zijn. Er zijn ontelbare voorbeelden van mensen die vlak naast een rivier stierven, zonder te weten dat het water zo dichtbij was. Dus alleen wijsheid op zich is niet genoeg. Wijsheid is altijd en overal aanwezig, maar zijn we er ontvankelijk voor?

Een deel van het idee voor de vorming van de TS was een omgeving te creëren waarin bepaalde kwaliteiten naar voor konden komen - een atmosfeer waarin individuen enkele van de diepere aspecten van hun wezen konden ontvouwen ten bate van de mensheid, waarin spiritueel rijpe individuen konden deelnemen aan het werk en waarin mensen volwassen konden worden in hun innerlijk leven. Hoe hoog wij onszelf ook mogen achten, als mensheid zijn wij zeer onontwikkeld - werkelijk een kind -achtige mensheid. Er is een uitdrukking die daar een voorbeeld van geeft: "Geen boom is zo dwaas dat zijn takken onder elkaar vechten." Maar, als mensen leven en handelen wij voortdurend vanuit de overtuiging dat wij op de een of andere manier van elkaar gescheiden zijn. Hoe vaak we er ook over spreken, we vatten het idee van Eenheid en Broederschap niet volledig.

Een van de belangrijke aspecten van een rijpende spiritualiteit is het besef dat we op elk moment kiezen en dat we verantwoordelijk zijn voor die keuzes. In de Bhagavad Gita gaat een van de discussies van Heer Krishna over handelen en niet handelen. Zelfs als we geloven dat we niet handelen, is dat niet handelen ook handelen. Alles wat we doen of niet doen beïnvloedt de grotere omgeving. Dat bewustzijn is het beginpunt. Onze handelingen brengen resultaten met zich mee, maar onze handelingen worden eerst voortgebracht door onze motivatie, onze intenties.

In het begingedeelte van H.P. Blavatsky's (HPB) De Geheime Leer, spreekt zij over drie fundamentele grondstellingen. De derde daarvan beschrijft onze "verplichte pelgrimstocht" van incarnatie en handelen, resultaten en motivatie. Zij wijst erop dat in dit proces van rijping er stappen zijn langsheen de weg, en dat zolang wij ons er niet van bewust zijn, al onze handelingen worden bepaald door wat zij omschrijft als "natuurlijke impulsen". We worden geduwd en bewogen door de omgeving die ons omringt. Net als bladeren die in de wind waaien, bewegen wij ons volgens krachten die buiten onszelf liggen. Ze wijst erop dat er op een bepaald moment in onze ontwikkeling iets verandert.

Met volwassenheid worden we actief door wat zij omschrijft als "zelfopgewekte en zelfbedachte" inspanning. Onze beweging en onze activiteit in de wereld worden geleid door interne in plaats van externe krachten.

Het is pas op zo'n punt als dit dat iets zoals een theosofische Broederschap enige betekenis voor ons kan beginnen te hebben. Niemand van ons is per ongeluk of toeval bij de TS betrokken geraakt. Iets als de Aloude Wijsheid zou geen aantrekkingskracht hebben op iemand die niet ontvankelijk is voor wat deze Wijsheid te bieden heeft. Ook al komen we heel vaak voor wat we kunnen krijgen, mettertijd ontdekken we dat de enige manier waarop we werkelijk kunnen ontvangen, is wanneer we leren hoe we moeten geven, wanneer we leren hoe we de omgeving die we hebben gekozen kunnen beïnvloeden.

Velen van ons voelen zich aangetrokken tot de Wijsheid, maar verwarren die met kennis. Het lijdt geen twijfel dat de Wijsheidstraditie rijk is aan kennis waarmee wij ons vertrouwd kunnen maken. Het nastreven van kennis is iets dat een heel leven in beslag kan nemen. Het is onuitputtelijk - eindeloos. Het is ook buitengewoon waardevol en noodzakelijk op deze weg, maar Tijdloze Wijsheid is iets heel anders dan oude kennis, wat die kennis ook moge zijn.

Als we de keuze maken om op een bepaald niveau een relatie aan te gaan met de TS en haar werk, wat is het dan dat we kiezen? Of we ons er nu vroeg of laat bewust van worden, wat we kiezen is een poging tot Broederschap, Eenheid. De oprichting van de TS werd door haar innerlijke Stichters, de Meesters van de Wijsheid, gezien als een noodzakelijk experiment voor de verbetering van de wereld, met de hoop dat het mensen zou aantrekken die het vermogen hadden om daadwerkelijk tot een zeker begrip van Eenheid te komen. Het is een zeer moeilijk experiment geweest. Gaandeweg hebben we manieren gevonden om de intenties van die Stichters te frustreren. Hoe belangrijk onze individuele ontplooiing ook moge zijn, het werkelijke punt van de TS is het creëren van een bruikbaar instrument voor de Groten die achter deze beweging staan.

Wat betreft het belang van de theosofische Broederschap en wat we kunnen doen om die in de huidige omgeving tot stand te brengen, kan ik u slechts een paar gedachten aanreiken. Ons werk binnen de TS verschilt in veel opzichten niet zoveel van het werk dat we doen in wat we het "gewone leven" noemen. Als we bewust zijn, hebben we het vermogen om ons gedrag te observeren en het te corrigeren. Dus, in de eerste plaats, moeten we, in ons theosofisch werk, bereid zijn om fouten te maken. Fouten zijn zo belangrijk.

H. P. Blavatsky heeft, meer dan alle anderen, talrijke fouten gemaakt, waarop door de Mahatma's, door Kol. Olcott en door haarzelf op gewezen werd, maar haar fouten werden gemaakt in dienst van de Aloude Wijsheid, in dienst van anderen. Een van de woorden die steeds weer terugkomt in het advies van de Mahatma's is dat het belangrijkste is dat we "PROBEREN". De enige mensen die geen fouten maken, zijn degenen die niet proberen. Hoe dan ook, zij maken de grootste fout - niet proberen.

Elk moment dat we leven zijn we betrokken bij een experiment - dat van het ontvouwen van een dieper, meestal verborgen leven. Aan elk experiment zijn bepaalde risico's verbonden. Wanneer we avontuur willen zonder risico's, gaan we naar Disneyland. We kunnen experimenteren met het uitdrukken van het fundamentele principe van Eenheid.

Een van de manieren waarop HPB beschreef wat Theosofie is, was dat het in de eerste plaats en vooral altruïsme is. Dus in deze poging om een wijsheid in de wereld te brengen en het universele lijden van alle mensen aan te pakken, moeten we bereid zijn om voorbij onze normale grenzen heen te gaan, en te weten dat we misschien vele malen zullen falen, maar we worden gesteund door een Broederschap waarbinnen we leven en bewegen. In onze poging om een Theosofische Broederschap te bewerkstelligen gaan we vaak ten onder door niet zo tolerant te zijn met de fouten van anderen terwijl we wel van anderen verwachten dat ze dit doen met onze fouten - de Gulden Regel.

Het is van grote waarde onszelf niet zo serieus te nemen. De meesten van ons hebben bepaalde kwaliteiten die we koesteren - waar we trots op zijn en die we beschermen - maar in het grote geheel is geen van ons zo belangrijk. Zie het zo: we hebben in vele lichamen geleefd, op vele plaatsen, gedurende ontelbare perioden. Zelfs op dit moment nemen wij, als cellen, deel aan het organisme dat wij

mensheid noemen en dat bestaat uit zeven miljard andere wezens die op ons lijken. Als individu zijn we dus niet zo belangrijk.

Onze invloed wordt groter wanneer we tot de erkenning komen dat dit schijnbaar individuele, afgescheiden zelf, waar we zoveel waarde aan hechten, in werkelijkheid niet bestaat als een geïsoleerde, onafhankelijke entiteit. Het is een uitdrukking van iets groters. Met dit besef is er een mogelijkheid voor de Aloude Wijsheid om zich via ons, en via de TS, kenbaar te maken.

Een Taoïstische leraar stelde een vraag, en gaf daarna het antwoord. De vraag luidde: "Waarom ben je ongelukkig ?" Het antwoord luidde: "Omdat 99,9 procent van je gedachten, activiteiten en gevoelens op jezelf gericht zijn, en dat is er niet." Misschien is het besef van de niet-wezenlijke grenzen die we rond onszelf plaatsen nog iets te ver weg voor ons, maar in de tussentijd is er werk aan de winkel.

Eenheid, harmonie is de basis van alle kracht. Dat is het terrein waarop wij moeten werken. Dit zijn maar een paar gedachten. Er is geen formule voor theosofisch gedrag, zoals er geen formule is voor leven of wonen, maar ons doel is om die weg te vinden naar een verdiepend begrip van Wijsheid, Eenheid en Broederschap.

Vraag: U sprak over experimenten en acceptatie van fouten, maar er is een vraag die we tijdens ons Congres verschillende keren hebben besproken, en ik zou graag uw mening willen horen: "Hoe moeten wij omgaan met die mensen wier experimenten en fouten de inspanningen van anderen ruïneren en vernietigen - onze persoonlijke inspanningen of de inspanningen van een groep mensen?

Antwoord: In ons verlangen om broederlijk te zijn, zijn we vaak bereid om feiten, die voor ons liggen, over het hoofd te zien. Een van de feiten over dit werk is dat wij allen functioneren op verschillende niveaus van ontplooiing en begrip. Voor de geest van veel mensen binnen de TS - omdat deze Aloude Wijsheid zo uitgestrekt is - denken zij dat het alles en iets is, wat onjuist is. Er is de uitdrukking: "Theosofie is alles, maar alles is geen Theosofie." Vaak wordt een bepaald aspect van de Wijsheidstraditie aantrekkelijk voor een individu, en wordt het ook gekleurd door het temperament en de beperkingen van dat individu.

Na zijn verlichting leefde de Boeddha nog vijftig jaar en bracht een omvangrijk corpus van onderricht voort. Aan het einde van zijn leven heeft hij zijn onderricht teruggebracht tot slechts drie dingen: "Doe geen kwaad, doe goed, en zuiver uw geest." Voor die gevallen, die zich voortdurend voordoen in de geschiedenis van de TS, van individuen die opzettelijk of onbewust de TS schade berokkenen, moeten we dat idee toepassen - doe geen kwaad.

Waar schade wordt berokkend, moeten we dat proces soms met verschillende middelen onderbreken. Ik ben er zeker van dat er in Rusland, net als elders, een aantal zaken problematisch zijn. Als internationale president kunt u zich voorstellen waar ik mee te maken heb. Voor sommigen kan het verrassend of contra-intuïtief lijken dat de grootste problemen die ik binnen de TS ben tegengekomen, te maken hebben met mensen die ofwel zeer intellectueel onderlegd zijn over de theosofische leringen, ofwel toegewijd zijn aan een of ander persoonlijk idee over theosofie en theosofisch werk.

Dit is geen kwestie van toevallige leden met persoonlijke ambities. Vaak hebben de diepere problemen te maken met hen die zich wel vertrouwd hebben gemaakt met de theosofische leringen, maar die zichzelf niet kennen. Dit zijn geen kleine dingen waar we het over hebben. Er is geen formule voor hoe we dit moeten aanpakken. De hoofdgedachte is: doe geen kwaad en, waar het mogelijk is, laat niet toe dat er kwaad wordt gedaan.

Vraag: Als Internationaal President reist u veel, geeft u veel lezingen op veel plaatsen, communiceert met veel theosofen en veel plaatselijke theosofische genootschappen, dus in welke genootschap en in welk land wordt, naar uw mening, het idee van Broederschap het best verwezenlijkt?

Antwoord: In zekere zin is dit een oneerlijke vraag. Het is als een vraag die we aan onze moeder of vader kunnen stellen: "Wat is uw favoriete kind?" In de TS-wereld wordt overal een poging ondernomen - in elk land. Op sommige plaatsen zijn sommige aspecten meer ontwikkeld, op andere plaatsen

zijn andere aspecten ontwikkeld. Op geen enkele plaats is het volledig gerealiseerd. Mijn hoop is dat als mij in de komende jaren dezelfde vraag wordt gesteld, ik zonder twijfel zal kunnen zeggen: "het is de TS in Rusland".

Vraag: Wij hebben geluisterd en de vertaling gelezen van uw toespraak onlangs voor de Inter-Amerikaanse Federatie, waarin u het proces van het tot stand komen van de Mission Statement beschreef, hetgeen zeer interessant en belangrijk is. En de vraag gaat eigenlijk over de formule van de eigenlijke Missie, want er is dit woord "realisatie" dat twee dingen kan betekenen: begrijpen, of iets laten gebeuren in het leven, in de werkelijkheid. Dus welke is het in de Verklaring?

Antwoord: De ervaring van het tot stand komen van die Missieverklaring was een van de hoogtepunten in mijn jaren binnen de TS. Het was een voorbeeld van eenheid in actie. Er waren meer dan dertig mensen betrokken bij de laatste fase van het proces – samen zittend rond de tafel in Naarden, Nederland. Het was een ervaring waarin persoonlijke voorkeuren verdwenen, waardoor interactie - die iets heel subliems tot stand bracht – mogelijk werd.

De Mission Statement van de TS is zeer compact. In het Engels zijn het vierentwintig woorden. Ik herinner me nog heel goed het moment waarop dat laatste woord werd uitgesproken en de stilte die in de zaal viel, de kwaliteit van het licht dat naar binnen scheen en het gevoel van verruiming dat alom werd gevoeld. Het was opmerkelijk en gaf een kleine glimp van de mogelijkheden van dit theosofische werk.

In de Mission Statement was aanvankelijk het woord "realisatie" niet opgenomen. Het was "een steeds dieper begrip van de Aloude Wijsheid, spirituele zelf-transformatie en de eenheid van alle leven". Het idee was dat "begrip" op zichzelf als persoonlijk en statisch zou kunnen worden opgevat; maar dat het opnemen van realisatie verband hield met het pad waarop we ons bevinden. Begrip (begrijpen) leidt tot realisatie, de eigenlijke ervaring van waar deze Aloude Wijsheid over gaat.

Je moet je ervan bewust zijn dat binnen de Mission Statement alles met al het andere verbonden is. Realisatie staat niet op zichzelf als een kwaliteit of als een ervaring. Dus het is "een steeds dieper begrip en realisatie van . . ." en dan gaat het om drie dingen: een realisatie van de Aloude Wijsheid; een realisatie van spirituele zelf-transformatie; en een realisatie van de eenheid van alle leven. Deze Missie van de Theosofische Vereniging wijst ons op een steeds diepere ervaring van deze drie dimensies van de Alomvattende Wijsheid.

Ik waardeer deze vraag in het bijzonder omdat zij voortkomt uit de intentie van de Missieverklaring. Het idee bij het opstellen ervan was in de eerste plaats dat we onszelf voor de gek houden indien we geloven dat welke woorden we bij elkaar zetten de volheid van deze verheven Missie kunnen vatten, maar we moesten iets doen met woorden. Dus, het was de bedoeling om iets samen te stellen in een zo compact mogelijke vorm, dat eindeloos zou kunnen uitdijen in onze eigen gedachten en meditatie. Ik ben dankbaar voor deze vraag, want zij geeft aan dat dit werk zijn uitwerking heeft.

The Theosophist maart 2022

Als het handelen van de een inwerkt op het leven van allen, en dat is inderdaad een wetenschappelijke gedachte, dan kan de werkelijke menselijke solidariteit, die de grondslag vormt van de verheffing van de mensheid, alleen worden bereikt doordat alle mannen, broeders, en alle vrouwen, zusters worden, en allen in hun dagelijks leven ware broeder- en zusterliefde in praktijk brengen.

De Sleutel tot de Theosofie - blz. 218

Beste leden,

Het financiële jaar 2021-2022 werd op 30 april 2022 afgesloten. Een van de bevoegdheden van de Algemene Vergadering is het goedkeuren van het bedrag van de lidmaatschapsbijdrage voor het nieuwe werkingsjaar, dat een aanvang nam op 01 mei 2022.

De Algemene Vergadering keurde op 18 juni 2022, op voorstel van de Penningmeester, de ***lidmaatschapsbijdrage*** goed, zijnde ***'minimum € 50'.***

Volgens artikel 8 van de statuten van de Belgische Theosofische Vereniging vzw dient de lidmaatschapsbijdrage betaald te zijn ***VOOR 30 OKTOBER*** van elk jaar. Vriendelijk vragen we u deze datum te willen respecteren zodat een goede werking van de Vereniging en al haar afdelingen kan gegarandeerd blijven.

Bankrekening: Bpost BE81 0000 1422 2624

Wie om een of andere reden in de onmogelijkheid is de lidmaatschapsbijdrage te betalen, kan – zoals eveneens vermeldt in artikel 8 van de Statuten - gedeeltelijke of gehele vrijstelling van betaling lidmaatschapsbijdrage aanvragen. Hiervoor neemt men contact op met een van de hieronder vermelde leden van de Raad van Bestuur.

We danken u alvast voor uw trouw aan de Vereniging en wensen u nog heel fijne dagen.

Broederlijke groeten

Raad van Bestuur

Informatie in verband met de lidmaatschapsbijdrage:
Myriam Debusscher – Penningmeester – treasurer@ts-belgium.be
Sabine Van Osta – Secretaris Generaal – president@ts-belgium.be – 0486 631 997
Lieve Opgenhaffen – Secretaris – secretary@ts-belgium.be – 0476 879 968